

Sirittäjä

Phylloscopus sibilatrix

Lehtometsissä raikaa keväällä moniääninen linnunlaulu. Sirittäjä on yksi lehdon laulajista: pieni, kelta-vihreäpukuinen varpuslintu, jonka omintakeinen siritys erottuu selvästi muusta lintukonsertista.

Sirittäjää esiintyy yleisesti maan etelä- ja keskiosissa. Lintu suosii lehtimetsiä ja lehtipuuvaltaisia sekametsiä, eikä ole turhantarkka elinympäristöstään; tuuhea latvuserkos ja niukka alus- ja pensaskerros ovat lajille tärkeitä.

Sirittäjän syysmuutto alkaa heinäkuun lopulla ja päättyy syksyn korvalla. Lajin talvehtimisalueet ovat trooppisessa Afrikassa.

Sirittäjän määrät ovat vähentyneet Suomessa voimakkaasti 1970-lukuun verrattuna. Lajin kanta on kuitenkin arvioitu edelleen elinvoimaiseksi.

Hannu Rämä

Metsän- ja luonnonhoidon keinot

Lehtojen metsänkäsittelyssä säilytetään puuston ja pensaston kerroksellisuus ja puulajien monipuolisuus. Tarpeetonta raivausta ja maanmuokkausta vältetään.

Lehtojen linnut hyötyvät sekä marjovista kasveista että elinvoimaisesta hyönteispopulaatiosta, joten kasvien ja pensaiden monipuolisuus sekä tiheikköjen säästäminen lisäävät sopivia elinympäristöjä ja ravintoa linnuille. Metsänhoidon toimenpiteissä voidaan säästää monipuolisesti pysty- ja maalahopuuta, jotka tarjoavat monille linnuille sekä ravintoa että pesäpaikkoja.